

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/113/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121010551
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6121010551.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a JUDr. Jozefa Mikluša v trestnej veci obžalovaného U. P. a spol. za zločin lúpeže podľa § 188 ods. X Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 4. novembra XXXX, o odvolaní okresného prokurátora v Banskej Bystrici proti rozsudku samosudcu Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 7T/20/2021 zo dňa 14.09.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7T/20/2021 zo dňa 14.09.2021 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7T/20/2021 zo dňa 23.09.2021 u obžalovaného U. P. a obžalovaného L. U. v časti výroku o treste a spôsobe jeho výkonu pri uložení obmedzení podľa § 51 ods. 3 Tr. zák. spočívajúcich v zákaze

„- stretávania sa s osobami, ktoré majú na obžalovaného vplyv a ktoré boli jeho spolupáchateľmi a účastníkmi na trestnom čine“.

Krajský súd rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por., § 51 ods. 3 písm. c) Tr. zák. ukladá obžalovanému U. P. a obžalovanému L. U. obmedzenie „zákaz stretávania sa s osobami, ktoré boli jeho spolupáchateľmi“.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora v Banskej Bystrici z a m i e t a.

V ostatných výrokoch ostáva napadnutý rozsudok nedotknutý.

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7T/20/2021 zo dňa 14.09.2021 boli obžalovaný U. P., obžalovaný L. Q. a obžalovaný L. U. uznaní za vinných v bode 1) rozsudku za zločin lúpeže podľa § 188 ods. X Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a v bode 2) rozsudku za zločin vydieračského únosu podľa § 186 ods. X formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., ktorých sa dopustili tým, že

X. Pavol P. a L. Q., po predchádzajúcej vzájomnej dohode, ktorú inicioval U. P., dňa XX. XX. XXXX v Q. Q. na ulici U. č. XX, v jednoizbovom byte na 1. poschodí, pod zámkou rekonštrukcie tohto bytu vylákali T. G., nar. XX. XX. XXXX v Q., trvale bydliskom U. T. F. XXX/XX, Q. Q., na ohliadku a k vypracovaniu cenovej ponuky, kde v čase o XX.XX h T. G. do predmetného bytu vstúpil spoločne s osobou L. Q. a s majiteľkou bytu R. F., pričom pri vypisovaní príjmového dokladu na zálohu v čase okolo XX.XX h, vbehol do bytu U. P., ktorý s krikom „ty hajzel, podvodník“ pristúpil ku T. G., ktorý v tom čase sedel na stoličke a udrel ho asi štyrikrát päťou do oblasti hlavy, načo poškodený padol na posteľ, kde mu L. Q. prehľadal vrecká bundy a nohavíc z ktorých mu odcudzil mobilný telefón zn. L., nezisteného

typu a výrobného čísla v hodnote XX,XX V., hotovosť vo výške XX,XX V., taktiež mu odcudzil príručnú tašku s obsahom osobných dokladov - občianskeho preukazu, vodičského preukazu, firemnej pečiatky, príjmových a iných firemných dokladov, covid testu, a následne všetky osoby mužského pohlavia odišli z bytu von, kde uvedeným konaním vznikla T. G. majetková škoda vo výške XXX,XX V., škody vo výške správnych poplatkov a ujma na zdraví, ktorá si vyžiadala lekárske ošetrenie predbežne bez nutnosti PN a ďalšej liečby.

X. U. P. a L. Q., v presne nezistenom čase okolo XX.XX h dňa XX. XX. XXXX pred obytným blokom U. č. XX, Q. Q., po tom, čo vyšli z vchodu bytového domu, U. P. násilím - ťahaním za bundu poškodeného T. G., nar. XX. XX. XXXX v Q., trvale bydliskom U. T. F. XXX/XX, Q. Q., tohto dotiahol k tam odparkovanému motorovému vozidlu zn. F. N. combi, ev. č. BB-XXX GV, F.: A farby šedá metalíza, kde ho L. Q. niekoľkokrát udrel do oblasti hlavy a vrchnej časti trupu lakťom a päsťou, pričom mu prehľadával vrecká nohavíc a bundy, následne U. P. otvoril kufr uvedeného vozidla a spoločne násilím a hrozbami donútili poškodeného aby vošiel do kufru, kde kufr následne zavreli a na vozidle sa presúvali po meste Q. Q. počas ktorých hovoril U. P. poškodenému, že by ho najradšej zakopal aby mu len hlava trčala, a po asi XX minútach dorazili pred bránu salaša J.V.D. s. r. o., so sídlom W. U. XXX, I.:XX XXX XXX, kde U. P. kričal do kufru na poškodeného, že ho ide hodiť psom, ktoré štekali v okolí, pričom potom, čo ich pracovník salaša vyzval, aby z miesta odišli, U. P. žiadal od poškodeného hotovosť vo výške XXX,XX V., následne sa presunuli na adresu Q. X/C, Q. Q., kde ho vytiahli z kufru vozidla a U. P. ho za asistencie L. Q. dotiahol za bundu až ku dverám bytu, v ktorom býva matka poškodeného J. G., kde tento vošiel s tým že potrebuje XXX,XX V. a keď mu ich matka dala, vyšiel pred bytovku spoločne s U. P. a L. Q., kde im peniaze odovzdal, U. P. mu dal naspäť z osobných vecí občiansky preukaz a povedal, že ostatné veci mu vráti až po zaplatení úroku XXX,XX V. a z miesta odišli, kde uvedeným konaním vznikla T. G. majetková škoda vo výške XXX,XX V. a ujma na zdraví, ktorá si vyžiadala lekárske ošetrenie predbežne bez nutnosti PN a ďalšej liečby.

Za to boli odsúdení, a to

X. U. P.

podľa § X86 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 46 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému výkon trestu podmienene odložený a bol mu uložený probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. bola obžalovanému určená skúšobná doba v trvaní 5 rokov.

Podľa § 51 ods. 3 Tr. zák. boli obžalovanému uložené obmedzenia spočívajúce v zákaze:

- požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok,
- účasti na hazardných hrách, hrania na hracích automatoch a uzatvárania stávok,
- stretávania sa s osobami, ktoré majú na obžalovaného vplyv a ktoré boli jeho spolupáchateľmi a účastníkmi na trestnom čine.

Podľa § 51 ods. 4 Tr. zák. boli obžalovanému uložené povinnosti spočívajúce v príkaze:

- podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu, najmä zúčastňovať sa seminárov či prednášok zameraných na prevenciu páchania trestnej činnosti súvisiacej s druhom tejto posudzovanej trestnej činnosti,
- pravidelne sa dostavovať k probačnému a mediačnému úradníkovi Krajského súdu v Banskej Bystrici s miestom výkonu na Okresnom súde Banská Bystrica podľa jeho pokynov, prvýkrát v lehote 3 pracovných dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia, v úradných hodinách.

X. L. Q.

podľa § H ods. X Tr. zák. s použitím § X6 písm. l) Tr. zák., § X8 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 46 Tr. zák. na úhrnný a súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Brezno sp. zn. 3T/132/2020 zo dňa 07. 01. 2021, právoplatného dňa 25. 03. 2021, ktorým mu bol podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmiennečne odložený so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia a opatrenia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. súd obžalovanému uložil ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

X. L. U.

podľa § 186 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. c), písm. l), § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 46 Tr. zák. na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému výkon trestu podmiennečne odložený a bol mu uložený probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. bola obžalovanému určená skúšobná doba v trvaní 5 rokov.

Podľa § 51 ods. 3 Tr. zák. bolo obžalovanému uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze:

- požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok,
- účasti na hazardných hrách, hrania na hracích automatoch a uzatvárania stávok,
- stretávania sa s osobami, ktoré majú na obžalovaného vplyv a ktoré boli jeho spolupáchateľmi a účastníkmi na trestnom čine.

Podľa § 51 ods. 4 Tr. zák. boli obžalovanému uložené povinnosti spočívajúce v príkaze:

- nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu,
- podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu, najmä zúčastňovať sa seminárov či prednášok zameraných na prevenciu páchania trestnej činnosti súvisiacej s druhom tejto posudzovanej trestnej činnosti,
- pravidelne sa dostavovať k probačnému a mediačnému úradníkovi Krajského súdu v Banskej Bystrici s miestom výkonu na Okresnom súde Banská Bystrica podľa jeho pokynov, prvýkrát v lehote 3 pracovných dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia, v úradných hodinách.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7T/8/2021 zo dňa 13. 04. 2021, právoplatného dňa 05. 05. 2021, ktorým mu bol podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 38 ods. 2, ods. 4, Tr. zák., § 46 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov, ktorého výkon bol podmiennečne odložený a počas skúšobnej doby mu bol uložený probačný dohľad v trvaní 40 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia a opatrenia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Výrok o náhrade škody z trestného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7T/8/2021 zo dňa 13. 04. 2021 týmto zostal nedotknutý.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. bolo obžalovanému uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

U.ľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd odklázal poškodeného T. G., nar. XX. XX. XXXX v Q., trvale bydliskom Pod T. vřškom XXX/XX, Q. Q. s nárokom na náhradu škody na samostatný civilný proces.

V súvislosti s odvolaním okresného prokurátora, ktoré bolo výlučne podané do výroku o treste prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozsudku konštatuje, že v danom konkrétnom prípade trestná sadzba v rozpätí X až XX rokov a X mesiacov v danom konkrétnom prípade sa javí ako neprimerane prísna a nespravodlivá berúc do úvahy okolnosti prípadu. Z uvedeného dôvodu preto prvostupňový súd využil ust. § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu u všetkých troch obžalovaných. Z uvedeného dôvodu preto prvostupňový súd veľmi podrobne v písomných dôvodoch rozsudku uvádza svoje závery týkajúce sa hodnotenia osôb obžalovaných a poškodeného, ako aj ich vzájomných vzťahoch a príčinách, ktoré viedli k páchaniu trestnej činnosti a tiež následkov, ktoré trestná činnosť spôsobila.

V tejto súvislosti prvostupňový súd uvádza, že obžalovaný P. a Q. sa nepochybné s poškodeným G. poznali z predchádzajúcej spoločnej pracovnej činnosti, kde podľa vyjadrenia obžalovaného P. mu poškodený dlžil sumu vo výške XXX,- V. za prácu, ktorú pre poškodeného obžalovaný vykonal. O pravdivosti tohto tvrdenia neboli pre súd žiadne pochybnosti, nakoľko ani sám poškodený si neuplatnil nárok na vrátenie tejto sumy v rámci adhézneho konania. Z tohto dôvodu prvostupňový súd nemal pochybnosť o tom, že to bol aj samotný poškodený, ktorý ku skutku prispel, avšak nie priamo, ale tým, že neboli medzi nimi vyjasnené záväzkové vzťahy práv a povinností z nich plynúce.

Ďalej prvostupňový súd poukazuje na skutkové okolnosti, kedy obžalovaný P. a obžalovaný Q. sa dohodli na tom, že vylákajú poškodeného do bytu svedkyne F., družky obžalovaného Q., za účelom rekonštrukcie, kde sa následne objaví aj P., aby získal XXX,- V.. P. pritom konštatuje, že obžalovaní nemali v úmysle získať finančné prostriedky trestnou činnosťou, pretože inak by k vymáhaniu dlhu nedošlo pred minimálne ďalším jedným svedkom, a to svedkyňou F., a to v cudzom byte, resp. v byte, ktorý užíva aj obžalovaný Q.. D. prvostupňový súd poukazuje na účasť obžalovaného U. na trestnej činnosti, ktorý tiež iba na podnet obžalovaného P., ktorý ho pozval na podporu prípadného verbálneho odporu, kde obžalovaný U. mal vystupovať v pozícii mediátora „dohovárača“. P. teda zastáva názor, že pripravovaná situácia nenaznačovala tomu, že sa môže všetko zvrtnúť a otočiť v neprospech obžalovaných, kde v inkriminovanom byte napokon všetci začali po sebe kričať i v prítomnosti svedkyne F., pričom nakoniec všetci odchádzajú z bytu, kde poškodený sám dobrovoľne nastúpi do kufra auta, lebo zväžil, že nie je potrebné obžalovaného P. a Q. ešte viac provokovať a chce to mať za sebou. Sám poškodený pritom navrhne, aby išli k matke, kde poškodený vyplatí sumu XXX,- Eur, že si od matky požitia peniaze a dá ich P. a že nakoniec celá situácia skončí. L. prvostupňový súd konštatuje, že poškodenému nevznikli žiadne zranenia. Poškodený sa nedostavil ani pred súd, jeho matka uviedla, že na synovi si žiadne zranenia nevšimla a že po skutku nebol sťažovaný ani jeho obvyklý spôsob života. Prvostupňový súd, a preto konštatuje, že v danom konkrétnom prípade pre banalitu si obžalovaní skomplikovali vlastné životy, pričom sa nejedná o osoby, ktoré by boli v minulosti trestne stíhané za závažné trestné činy, preto ich nemožno súčasne označiť za kriminálne osoby.

V prípade obžalovaného Q. a obžalovaného U., títo sa v minulosti dopúšťali prevažne majetkovej trestnej činnosti, avšak ich odsúdenia sú časovo vzdialenejšie a bezprostredne nepredchádzajú týmto trestným činom. Práve naopak, obžalovaný Q. a obžalovaný U. dôverovali P. viac, akoby prináležalo bežnej opatrnosti a ostražitosťi. K. teda súd konštatuje, že vzťahy medzi obžalovanými a poškodeným vyústili do náhodnej udalosti, ktorá v takomto rozsahu nebola pripravovaná, pričom táto udalosť následne pre poškodeného nevyvolala negatívne emócie, bolesť, strach, nevyžiadala si žiadne ošetrovanie, rehabilitácie, práceneschopnosť ani zmenu, či sťaženie bežného obvyklého spôsobu života.

V prípade obžalovaného P. napokon súd konštatuje, že tento bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný, pričom na obžalovaného sa hľadí, akoby odsúdený nebol, pozitívne je hodnotený i z ústavu na výkon väzby, kde vykonáva väzbu. V jeho prípade konštatuje súd jednu poľahčujúcu okolnosť, a to, že sa obžalovaný ku skutkom priznal a oľutoval ich, pričom nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť, pričom tiež súd uvádza, že v súčasnej dobe sa tento stará o rodičov, je na ňom závislá manželka, zomrel mu zať a narodil sa mu vnuk. Z uvedeného dôvodu preto podľa názoru prvostupňového súdu je namieste obžalovanému uložiť trest v trvaní 3 rokov so skúšobnou dobou v trvaní 5 rokov s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe za súčasného uloženia primeraných povinností a obmedzení. V prípade tohto obžalovaného tiež súd konštatuje, že majúci na zreteli funkciu trestu, ktorou je i prevýchova páchatel'a, ochrana spoločnosti, považuje prípadný nepodmienečný trest za nespravodlivý, kde za spravodlivý možno považovať prísny podmienečný trest s probačným dohľadom.

V prípade obžalovaného L. Q. konštatuje súd v odôvodnení svojho rozsudku, že tento je ústavom na výkon väzby hodnotený pozitívne s tým, že je skôr nekonfliktný a utiahnutý, pričom v jeho prípade došlo i k demonštratívne porozaniu si predlaktia ľavej ruky s jednorazového holiaceho strojčeka. Doposiaľ bol súdom štyrikrát súdne trestaný, z toho v dvoch prípadoch sa hľadá na neho, akoby odsúdený nebol, v dvoch prípadoch mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody, ktoré tresty vykonáva, pričom v oboch prípadoch ide o trestnú činnosť druhovo odlišnú (zanedbanie povinnej výživy). V prípade tohto obžalovaného súd konštatuje jednu poľahčujúcu okolnosť, a to, že tento sa ku skutku priznal a oľutoval ho, pričom nepriznal mu ani žiadnu priťažujúcu okolnosť. Na predchádzajúce dve podmienené odsúdenia súd neprihliadol ako na priťažujúcu okolnosť, a to z dôvodu, že podľa názoru súdu samotná skutočnosť, že súd musí obžalovanému ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody je dostatočná pre naplnenie zásad pre ukladanie trestov, a nie je nevyhnutné ešte sprísňovať trestnú sadzbu zvýšením dolnej hranice trestnej sadzby. V jeho prípade prvostupňový súd tomuto uložil nepodmienečný úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, kde pre výkon trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a súčasne súd zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Brezno, sp. zn. 2T/132/2020 zo dňa 07.01.2021, právoplatného dňa 25.03.2021, ktorým mu bol podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, výkon ktorého bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia a opatrenia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. V jeho prípade s poukazom na závery znaleckého posudku L. P. uložil obžalovanému L. Q. i ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

V prípade obžalovaného L. U., tento bol doposiaľ sedemkrát súdne trestaný, pričom v šiestich prípadoch sa na neho hľadá, ako by nebol odsúdený. Relevantné je len siedme odsúdenie, a to trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 7T/8/2021 zo dňa 13.04.2021, kedy mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov so skúšobnou dobou s nariadením probačného dohľadu v trvaní 40 mesiacov, t.j. do 06.09.2024, čo bolo z časového hľadiska potrebné tiež zohľadniť pri ukladaní súhrnného trestu. Zo záverov znaleckého posudku L. P. vyplýva, že obžalovaný je dlhodobo závislý od viacerých psychoaktívnych látok, a preto je dlhodobo zaradený do programu substitučnej liečby metadonom, pričom u neho sa jedná o ťažkú závislosť v zmysle choroby, kde podľa názoru znalca v čase skutku sa s najväčšou pravdepodobnosťou u neho jednalo o ľahkú intoxikáciu opioidmi (dal si fentanylovú náplasť a užil ako každý deň dávku metadonu). Súd v jeho prípade konštatuje, že majú na zreteli odborný záver, pripočítal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť, že sa skutku dopustil v spojitosti s negatívnymi dôsledkami svojej choroby, kedy mal súd za to, že sa jedná o drogoцентриcky zameranú osobnosť, čo je už bežná črta, kde ide o osobu, ktorá napriek vážnej chorobe sa podrobuje liečbe, a takisto u obžalovaného prihliadol aj na to, že skutok oľutoval, priznal sa k nemu, na druhej strane mu priťažovalo, že v minulosti už bol odsúdený, kde pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd ustálil na pomer 2 : 1. S poukazom na ukladanie úhrnného a súhrnného trestu potom v prípade tohto obžalovaného ustálil, že v danom prípade na mieste tomuto ukladal trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, ktorý súd podmienenčne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov a zároveň uložil v prípade obžalovaného probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe za súčasného uloženia primeraných povinností a obmedzení. Zároveň v jeho prípade zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7T/8/2021 zo dňa 13. 04. 2021, právoplatného dňa 05. 05. 2021, ktorým mu bol uložený trest podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. I), § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 46 Tr. zák. v trvaní 30 mesiacov, ktorého výkon bol podmienenčne odložený s určením skúšobnej doby s probačným dohľadom v trvaní 40 mesiacov za súčasného uloženia taktiež primeraných povinností a obmedzení. Napokon v jeho prípade na základe znaleckého posudku obžalovanému uložil i ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

V prípade poškodeného T. G., napriek tomu, že poškodený tvrdil, že si nárok na náhradu škody uplatnil, súd napriek uznaniu viny nemal za preukázanú výšku škody, ani jej vznik, a preto odkázal poškodeného so svojím nárokom na samostatný civilný proces.

Proti tomuto rozsudku v zákonom ustanovenej lehote podal blanketové odvolanie okresný prokurátor, ktoré neskôr písomne zdôvodnil. V písomných dôvodoch odvolania okresný prokurátor uvádza, že v danom konkrétne prípade podáva odvolanie vo vzťahu ku všetkým trom obžalovaným, a to čo do výroku o treste, osobitne vo vzťahu k aplikácii ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. Poukazuje pritom na to, že obžalovaný U. P. sa najskôr v prípravnom konaní nepriznával. Neskôr sa priznával čiastočne a trestnú činnosť zľahčoval. Uznal síce, že na hlavom pojednávaní sa obžalovaný P. doznal a oľutoval svoje konanie,

avšak bolo to až vtedy, keď si uvedomil, že mu hrozí vysoký trest. Zdôrazňuje tiež, že v danom prípade obžalovaný U. P. nie je osoba bez kriminálnej minulosti, a preto súd nedôvodne mimoriadne znížil trestnú sadzbu v prípade obžalovaného. Akcentuje tiež skutočnosť, že obžalovaný U. P. bol iniciátorom celej trestnej činnosti.

V prípade obžalovaného Q. tak isto poukazuje okresný prokurátor na to, že nepodmienečný trest v trvaní X rokov sa mu javí byť nedostatočným, že v čase spáchania skutku bol v skúšobnej dobe iného podmieneného odsúdenia, pričom v priebehu plynutia skúšobnej doby sa dopustil závažnej trestnej činnosti, kedy on dokonca zabezpečoval vhodný byt, v ktorom malo dôjsť k spáchaniu trestnej činnosti. Aj v jeho prípade uložený trest považuje za neprimerane mierny.

Napokon v prípade obžalovaného L. U. poukazuje na to, že tento sa v priebehu celého trestného konania nepriznal, pričom bola preukázaná jeho priama účasť na skutkoch a aj v minulosti bol súdne trestaný, a preto za tohto stavu nevidí dôvod na aplikáciu inštitútu mimoriadneho zníženia trestu.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania v súvislosti s aplikáciou § 39 Tr. zák. zdôrazňuje, že v danom prípade išlo o vopred premyslenú, nenáhodilú trestnú činnosť páchanú v priamom úmysle s motívom získania finančnej či inej výhody, pričom je zarážajúce, že išlo o relatívne nízku finančnú hotovosť, kedy obžalovaní neváhali použiť priam drastické metódy pre jej vymoženie. Podaným odvolaním sa domáha zrušenia rozsudku prvostupňového súdu s tým, aby krajský súd sám uložil obžalovaným nepodmienečné tresty odňatia slobody v zákonom stanovenej trestnej sadzbe.

K odvolaniu okresného prokurátora sa vyjadrili i obžalovaní, a to prostredníctvom písomných podaní svojich obhajcov. Obhajca obžalovaného U. P. uvádza v písomnom vyjadrení, že prvostupňový súd správne v danom prípade využil inštitút zníženia trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby, a to vzhľadom na okolnosti prípadu aj pomery páchatel'ov. Zdôrazňuje, že obžalovaný U. P. viedol pred skutkom riadny život, nepáchal trestnú činnosť, pracoval ako samostatne zárobkovo činná osoba - taxikár, riadne platil dane, zabezpečoval starostlivosť o svoju rodinu, pričom skutok úprimne ľutuje, ospravedlnil sa poškodenému aj spoluobvineným. J. pritom skutočnosť, že spoluobžalovaný U. ho hodnotil ako človeka mierneho, nie násilného s tým, že je kamarátsky, oddaný, ochotný, slušný a ústretový, a že v danom prípade išlo o exces, o vybočenie z bežného správania sa obžalovaného, ktorý si ani sám obžalovaný nevie vysvetliť, kde celé jeho konanie bolo ovplyvnené zlou situáciou v dôsledku prijatých protipandemických opatrení, ktoré sa dotkli aj podnikateľskej činnosti obžalovaného a dostali ho do nepriaznivej finančnej situácie. Obhajca obžalovaného tiež konštatuje, že v danom konkrétnom prípade ešte pred podaním obžaloby okresná prokuratúra nepristúpila ku konaniu o dohode o vine a treste, kde v danom prípade bolo možné ukončiť vec i takouto dohodou vzhľadom na postoj obžalovaného k trestnej činnosti. Z uvedeného dôvodu navrhuje odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného L. Q. v písomných dôvodoch vyjadrenia k odvolaniu uvádza, že odvolanie okresného prokurátora neberie do úvahy celkové okolnosti skutkov, pre ktoré bola podaná obžaloba a príliš zjednodušeným spôsobom poukazuje na minulosť obžalovaného a na fakt, že sa dopustil skutku v podmienke. Zdôrazňuje pritom, že sa obžalovaný dopustil inkriminovaného konania počas skúšobnej doby, a to pre skutok zanedbania povinnej výživy, teda charakterovo diametrálne odlišný trestný čin, za ktorý je v súčasnej dobe odsúdený. Poukazovanie na túto skutočnosť preto považuje za nesprávne. Zdôrazňuje, že obžalovaný nikdy nebol páchatel'om závažnej trestnej činnosti a že čo sa stalo medzi ním a poškodeným bola situácia, ktorú si bude do konca života vyčítať, pričom na začiatku tomu neprikladal vážnosť ako by mal, čo si plne uvedomil až dodatočne. Uvádza tiež, že samotný poškodený nemal po skutku žiadne negatívne emócie, nebol nijakým spôsobom zranený a okolnosti nemali žiadny negatívny dopad na sťaženie obvyklého spôsobu života poškodeného. Taktiež akcentuje skutočnosť, že od začiatku sa priznal, spolupracoval s OČTK, nerobil žiadne obštrukcie a aj touto cestou sa ospravedľuje. Odvolanie okresného prokurátora navrhuje ako nedôvodné zamietnuť.

Napokon obžalovaný L. U. sa vyjadril k rozsudku iba na verejnom zasadnutí, kde uviedol, že odvolanie okresného prokurátora navrhuje zamietnuť. V týchto intenciách sa vyjadrili i ďalší spoluobžalovaní na verejnom zasadnutí vrátane ich obhajcov. Intervenujúci krajský prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že navrhuje odvolaniu okresného prokurátora vyhovieť a rozhodnúť tak, že Krajský súd v Banskej Bystrici obžalovaným uloží tresty v zákonom stanovenej trestnej sadzbe.

Na základe podaného odvolania krajský súd v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že v danom konkrétnom prípade je odvolanie okresného prokurátora nedôvodné, pričom konkrétne pochybenie pri uložení jedného z obmedzení v rámci uloženia probačného dohľadu nahradil správne tak, aby to zodpovedalo jednak realite aj možnosti vykonania takto uloženého obmedzenia.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. ri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Citovanými ustanoveniami sa prvostupňový súd dôsledne riadil v odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. a podrobne rozviedol, prečo v danom konkrétnom prípade u všetkých troch obžalovaných aplikoval ust. § 39 Tr. zák. Krajský súd v Banskej Bystrici je toho názoru, že vzhľadom najmä na okolnosti prípadu a taktiež sčasti na hodnotenie osôb obžalovaných sa stotožňuje so závermi prvostupňového súdu tak, ako to súd podrobne uviedol v odôvodnení rozsudku a v podrobnostiach na neho odkazuje. Krajský súd v Banskej Bystrici sa absolútne nestotožňuje s údajmi uvedenými v písomných dôvodoch odvolania okresného prokurátora, že v danom konkrétnom prípade išlo o vopred premyslenú nenáhodilú trestnú činnosť páchanú priamo v úmysle s motívom získania finančnej, či inej výhody. Krajský súd rovnako ako prvostupňový súd sa prikláňa k záveru, že v danom prípade išlo o situačný exces s výrazným príspevom i postoja samotného poškodeného, kde ako opisuje sám poškodený, sám nastúpil do kufru motorového vozidla a sám mal záujem riešiť podlžnosť voči obžalovanému P. Nie je možné taktiež neprihliadnuť na skutočnosť, že v danom konkrétnom prípade nenastali žiadne negatívne následky, kde treba zhodnotiť i skutočnosť, že v podstate medzi všetkými obžalovanými a vrátane samotného poškodeného existoval v minulosti i istý priateľský vzťah. To sú všetky skutočnosti, ktoré musia nájsť svoj odraz individualizácii trestu a v aplikácii zásad pre ukládanie trestov. Ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku dôvodom využitia inštitútu mimoriadneho zníženia trestu nebola len samotná skutočnosť, že použitie trestnej sadzby stanovenej Trestným zákonom by považoval súd za neprimerane prísne. Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia neprimeranosť prísnosti trestu odôvodnil mimoriadnymi a výnimočnými okolnosťami prípadu a pomermi páchatela. Práve sudcovská individualizácia trestu je prostriedkom na dosiahnutie primeranosti trestu. Vo všeobecnosti krajský súd konštatuje, že primeranosť trestu nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovného účinku trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatela, jeho akceptácia ako spravodlivého následku protiprávneho konania. V prípade, ak by uložený trest, resp. odplata obsiahnutá v treste bola prísnejšia ako bezprávie, ktoré bolo spôsobené trestným činom, môže dôjsť k negácii takéhoto bezprávia, ale zároveň uloženým prísny trestom vznikne aj nové bezprávie, a to bezprávie voči neprimerane potrestanému páchatelovi trestného činu. Neprimeraný trest je teda negáciou práva, ktorá so svojou podstatou sa ničím nelíši od trestného činu, pričom páchatel, ktorému toto bezprávie spôsobil štát, nebude mať možnosť dosiahnuť negáciu štátom spôsobené negácie práva, keďže monopol a trestanie má v rukách štát.

Z uvedených dôvodov preto senát Krajského súdu v Banskej Bystrici sa v plnom rozsahu stotožnil so závermi prvostupňového súdu o aplikácii ust. § 39 Tr. zák., stotožnil sa s možnosťou aplikácie tohto ustanovenia na všetkých troch obžalovaných a uložené tresty prvostupňovým súdom považuje za primerané a zákonné. Z uvedených dôvodov preto odvolanie okresného prokurátora považoval krajský súd za nedôvodné, a toto v zmysle ust. § 319 Tr. por. zamietol.

Vzhľadom na skutočnosť, že v danom konkrétnom prípade v súvislosti s výrokom prvostupňového súdu o uložení obmedzení, a to uložení obmedzenia v zmysle § 51 ods. 3 Tr. zák. spočívajúce v zákaze stretávania sa s osobami, ktoré majú na obžalovaných vplyv a ktoré boli jeho spolupáchateľmi a účastníkmi na trestnom čine, považuje krajský súd takto formulované obmedzenie za jednak nevykonateľné, a jednak i chybné uloženie. Bolo potom povinnosťou krajského súdu toto obmedzenie napraviť tak, aby bolo súladné a vykonateľné. Z uvedeného dôvodu preto senát krajského súdu rozhodol rozsudkom a citované obmedzenie zrušil a nahradil ho vlastným obmedzením, a to obmedzením spočívajúcim v zákaze stretávania sa s osobami, ktoré boli jeho spolupáchateľmi. V konečnom dôsledku potom krajský súd tiež konštatuje, že v ostatných výrokoch zostáva rozsudok prvostupňového súdu nedotknutý.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.